

An monachus pro

Incipit apologetica

siue rñsua venerabilis magrī Jo. Carlson sacre theologie doctoris egregij et cancellarij parisiens. ad quendā monachū dom' carthusie maioris querentē. **U**trū licitū foret p studio lectōnis et exercitij spūalis cōuentū et plicitatē dñi officij dimittere Et qui libri essent fructuosius frequentandi In qua quidē rñsua pmo eplaris pmittit plogus post subnectunt decem et octo cōsiderationes In qru pmissi. suadet cenobitica stabilitas. et arguit suspecta loci seu quent' mutatio ptextu seu colore maioris q̄etis et pfectus In reliquis v̄eo sex cōsiderationibus agit de libris a mōcho in dño officio et regularibus obseruatijs cōtinue occupato frequentandis

Grā vobis et pax

Si inimicos iubemur diligē q̄nto magis eos qui nos diligūt in veritate et sinceritate salutis Nihil quippe ita debitū. nihil plus nature cōsentaneū nihil efficacius ad diligī q̄ redamē si amaris. et ames vt ameris hoc est enim amatorium poculum Seneca teste sine veneficijs siue carie. f. Si vis amari ama. Durū idcirco videri potuit verbū illd v̄re charitatis de me et ad me Quis p̄hibet enā nō amantē diligere? Sz fuerit hoc dictum licētia sermonis amozosi. qui legem nescit. nec se capit sepe **N**eniā ad alia sup qui

Studio lectionis

bus ilico rapuit anim' me stilo currente. cōsiderationes videlz aliq̄s anotare pntibus annexas Suppetebāt alie cōsiderationes plures. s̄ lassitudo corpis et formido tedij cōpescuerūt scribētē Sane suadeo p̄mū totū religionis studiū trāfire i affectū cordis. nō tñ a c̄cipio p h̄ affectū qualēcūq̄ sed sanctū et castum Nā transibant illi de quibus ps loquit in affectūz prauū. dum p̄st̄ quasi ex adipe iniquitas eorū Habet auctor de spū et aia breuem inter ceteras magnas m̄ias et laudabiles cōsiderationē istam **A**ffectus inq̄t qui est spontanea et suavis inclinatio ad aliud tripliciter in nobis attendit scz in supiori p̄re rōnis. et in inferiori. et in imaginatione Si spūs n̄r sequit affectū p̄mū dicit homo spūalis. si scdm dicit homo rōnalis. si tertiū dicit hō aialis Poteritis in originali si placet videre latius Itē q̄ in epla beati bernardi ad vestros fr̄es de mōte dei fuit opinio celebris q̄ tota theologia n̄ra deberet magis cēseri affectiua q̄ speculatiua Rōez assignat vnus validam Quia iubemur redigere oēm intellectū in captiuitatē in obsequiū xpi Plus est igit oīs intellectus theologicē ad cultū xpi p charitatis obsequiū. q̄ ad speculandū maxime cū finis legis sit caritas Rursum circa monitionē infra de lēura doctrinaz Plac̄z h̄c addere q̄ sermones magrales qui fiunt succinde per distinctiones. valde illumināt intellectū. et sine labore gra

possit se subtrahere a

ui demulcēt etiā affectū. cū inspiciē
sermo dei viuus et efficax. dum ad
modū colloquētis et otinētis eiō
se infundit suauiter per p̄tulas oz
dinatim. **H**abet q̄z vltimū maīa
circa pene singla psalmozū 7 alio
rum diuinorū verba. pro exercitio
meditationis **Exēpli g̃ra** **Beatus**
vīr qui nō abiit in cōsilio impiorū
hic pōt assumi distinctio de beati
tudine **Itē** de viro **Item** de abire
Itē de cōsilio **Et** ita de reliq̄s **De**
mū nō est cōsiliū meū vt difficiles
q̄stiones et p̄fūdas speculatiōes
occupat in assiduo dīno seruitio
sibi assumet intelligēdas **I**bi re
quirē oclū maximū ac ingenij vi
uacitas. cum dispēlatione vegeta
cerebri q̄eta et serena. ne forte fre
nesis aut alia incurrant incommo
da **S**ufficiunt igit tractatuli faci
les et ad pietatē idonei **S**criptus
lugduni anno dñi. 126. per **Joh**
cancellariū parisiē.

Explicit epla

Incipiūt cōsideratiōes
ad p̄positū quas bñ cōsiderare de
bet religiosus in dīnis multū occu
patus p̄ serenatione conscie

Confide. prima.

Religiosus ille cōsi
deret in primis q̄ dei pui
dētia q̄ in sui a dispositiōe nō fallit
deduxerit ipm ad ordinē celebrē
appbatū in quo iā ita p̄fessus est

diuinis

CCCC

post p̄batōnē solitā. vt resiliē fas
non sit **f**aciat ergo de pia n̄itate
dūtē gratuitā. 7 meritoriā. qz du
rū ē si cōn stimulū calcitrēt **S**acri
legiū q̄z si volūtate suā rurs⁹ vsur
pet quam in supioris sui vice dei
resignauit **Confide. ij.**

Cōsideret sc̄do q̄ iā sibi viuen
dum est nō p̄pria sed aliena lege.
nō p̄pria s̄ aliena volūtate que tñ
originalit̄ a sua voluntate p̄cessit
Nō enī quispiā ad p̄fitendū coge
bat **S**econdo ē igit deinceps aliēa
volūtas nō p̄occupāda. n̄ docēda

Confide. iij.

Cōsideret tertio dīct⁹ religios⁹.
qm̄ de bonorū n̄rorū nō eger **A**c
p̄m̄ melior ē obediētia q̄ victima
Propt̄ea cēseri oz p̄ reglā genēa
li **I**llud esse meli⁹ illud pulcrius il
lud nobili⁹ illud vtili⁹ delēabilius
et honesti⁹ q̄d ē obediē p̄mi⁹. sit
illa res in q̄ obediē vilis. abiecta.
turpis inutil. laboriosa vana. stul
ta. q̄ntūlibet inhonesta. solo p̄co
excluso **E**x^m hēmus in dño nostro
ihu xpo q̄ sacerdotali et regio ge
nere ac spū p̄phético insignis nu
dis ābulabat pedib⁹ alijq̄ maxie
hūilitat. gestis se deiecit. hāc existi
mās vt bt̄s hiero⁹ finalit̄ innuit
sūmā nobilitatē videlicet deo p̄ri
obediē **I**n et brā agatha p̄ iudi
cē suā iculpata eo q̄ fuilē p̄sonā
p̄p̄ xpi fulciū gerēt. rñdit prudē
tissime theologisādo dīcēs **S**ūma
ingenuitas hec est in qua scrutatus
xpi comp̄batur.